

Dosarul nr. 3ra-1180/2022
2-19148387-01-3ra-10112022

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. D. Corlăteanu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Nicolae Buză,
în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată
depusă de Nicolae Buză împotriva Primăriei și Consiliului comunei Cărpineni,
raionul Hîncești, privind anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, precum și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de Nicolae Buză și a fost menținută hotărârea din 17 august 2021
a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă:

La 16 septembrie 2019 Nicolae Buză a depus cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ împotriva Primăriei și Consiliului com.
Cărpineni, r-nul Hîncești, privind anularea deciziei nr. 05/06.14.1 din 28 mai 2019
„Cu privire la refuzul de aprobare a suprafeței reale a terenurilor” și, obligarea
emiterii actului administrativ cu privire la includerea modificărilor în Registrul
cadastral al com. XXXXX, r-nul XXXXXX, prin rectificarea la suprafața terenului
adiacent casei de locuit individuale nr. cadastral XXXXXXX, situată în satul XXXX,
r-nul XXXXX, str. XXXXXX, din suprafața de 0,26 ha în suprafața de 0,29 ha
precum și obligarea efectuării modificărilor necesare cu includerea lor în titlu de
autenticare a dreptului deținătorului de teren cu nr. XXXXX, trecut în Registrul
cadastral al deținătorilor de terenuri la nr. XXXX din XX martie XXXX, la capitolul
suprafața terenului de 0,26 ha în 0,29 ha, precum și compensarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a invocat reclamantul că, conform informației furnizate de
IP „Agenția Servicii Publice”, se atestă că Nicolae Buză și Grigore Buză la XX martie
XXXX, au încheiat contractul de donație nr. X-XXX, conform căruia cel din urmă a
donat primului, casa de locuit situată în localitatea XXXXX, r-nul XXXXX, inclusiv
construcții auxiliare.

Totodată, la 04 martie 1998, prin contractul de donație nominalizat, Grigore Buză a donat lui Nicolae Buză, un teren agricol cu suprafața de 0,2603 ha, situat în com. XXXXX, r-nul XXXXX. Iar astfel, la 03 septembrie 2019, Nicolae Buză a obținut dreptul de proprietate.

Prin urmare, comunică reclamantul că, prin decizia Primăriei com. XXXXX, r-nul XXXXX nr. X din XX mai XXX, i-a fost repartizat în proprietate un teren cu suprafața de 0,2603 ha, cu titlu de lot de pe lângă casă. Iar la 16 februarie 1998, i-a fost eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXX, cu nr. cadastral XXXX. Însă, conform planului cadastral din 05 decembrie 2018, I.P. „Agenția Servicii Publice” Serviciul cadastral teritorial Hîncești, a constatat că, suprafața terenului cu nr. cadastral XXXXX, situat în com. XXXXX, str. XXXXXX, r. XXXXXX, este de 0,2913 ha și nu cea indicată de Administrația Publică Locală de 0,2603 ha. Or, conform adeverinței de înregistrare în drept de proprietate la situația din 16 martie 1998, a fost indicată suprafața de 0,29 ha a terenului adiacent casei de locuit individuale ce aparține lui Nicolae Buză, fapt indicat și în pașaportul tehnic nr. 618, la capitolul suprafața reală de 0,29 ha.

În acest context, a relatat reclamantul că la 04 aprilie 2019, s-a adresat Primăriei com. Cărpineni cu cerere privind efectuarea rectificărilor în acte de ordin juridic, prin care să introducă modificările necesare la capitolul suprafața terenului adiacent casei de locuit din com. XXXXX, str. XXXXXX, cu nr. cadastral XXXXXX, din suprafața de 0,2603 ha în suprafața de 0,29 ha. Însă, prin decizia Consiliului com. Cărpineni, r-nul Hîncești nr. 05/06.14.1 din 28 mai 2019, cererea a fost respinsă.

În acest sens, a menționat reclamantul că la 15 iulie 2019, a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat Consiliului și Primăriei com. Cărpineni anularea deciziei nr. 05/06.14.1 și 05/06.14.2 din 28 mai 2019, la care prin răspunsul autorității publice locale i s-a menționat că, aceasta va fi examinată la finele lunii august 2019.

Astfel, a invocat reclamantul că de competența Administrației Publice Locale ține efectuarea modificărilor la actele de ordin juridic, eliberate anterior la solicitarea persoanei afectate în drepturi, prin prisma art. 14 al Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006. Or, prin refuzul pârâtului de a legaliza dreptul la suplimentul de teren 0,03 ha, este lezat dreptul la protecția proprietății private, ce aparține în realitate lui Nicolae Buză.

Totodată, a menționat reclamantul că decizia contestată la caz, urma a fi una motivată, constituind subiectul procedurii administrative, intentată conform prevederilor legii. Or, în conformitate cu art. 120 din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorității publice care a emis actul administrativ sau, după caz, semnătura electronică a autorității care a emis actul administrativ.

În aceeași ordine de idei, a invocat reclamantul că conform art. 124 din lege, informația cu privire la exercitarea căilor de atac va conține date privind: a) calea de atac care urmează să fie înaintată; b) denumirea și adresa autorității publice sau ale instanței de judecată la care trebuie înaintată calea de atac; c) termenul pentru exercitarea căii de atac. Or, conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

La fel a considerat reclamantul că pârâtul nu a respectat prevederile legale stabilite la alin. (2) art. 32 din Codul administrativ, care prevede că, în condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate. Întrucât, Nicolae Buză nu a fost înștiințat despre inițierea procedurii administrative odată cu apelarea către autoritatea publică, nu a fost audiat, nu și-a expus poziția și, respective conform principiului practicii Curții Europene pentru Drepturile Omului, Nicolae Buză, nu a fost auzit. Or, atitudinea formală manifestată de pârât la soluționarea chestiunii ce ține de atribuirea suprafeței solicitate, denotă lipsa responsabilității și existența intereselor de ordin material.

Suplimentar a mai relatat reclamantul că răspunsul pârâtului nr. 329 din 17 august 2019, este în contradicție cu prevederile art. 64 din Codul administrativ, care prevede că, autoritatea publică este obligată să soluționeze o cerere potrivit competențelor sale și în termenul stabilit de lege.

Prin hotărârea din 17 august 2021 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, acțiunea depusă de Nicolae Buză, a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 70)

Dispozitivul hotărârii din 17 august 2021 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, a fost notificat lui Nicolae Buză la data de 17 august 2021, fapt confirmat prin semnătura olografă aplicată pe recipisa anexată la materialele cauzei. (f.d.123)

La 26 august 2021, Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, a expediat pentru notificare participanților la proces copia hotărârii motivate a primei instanțe (f.d.147), care a fost recepționată de către apelantul Nicolae Buză la data de 08 septembrie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei. (f.d.149)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 septembrie 2021, Nicolae Buză, a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 17 august 2021 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul depus de Nicolae Buză împotriva hotărârii din 17 august 2021 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni.

Prin decizia din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Nicolae Buză și a fost menținută hotărârea din 17 august 2021 a Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni.

La 02 august 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Nicolae Buză a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

La 12 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat pentru notificare prin intermediul

oficiului poștal în adresa Primăriei și Consiliului local al comunei Cărpineni, copia cererii de recurs depusă de Nicolae Buză, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.212). Însă, până la examinarea recursului nu au făcut uz de dreptul procedural de a depune referințe referitor la argumentele recursului.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Nicolae Buză, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Recursul se declară inadmisibil în special când motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).

Conform art.245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din actele cauzei cert rezultă că, la 13 iulie 2022 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat, în ședință publică, dispozitivul deciziei contestate.

Tot din actele dosarului se atestă că dispozitivul deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru notificare lui Nicolae Buză prin intermediul poștei electronice la 14 iulie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei. (f.d.207)

Aici, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că actul judecătoresc contestat a fost expediat de către Curtea de Apel Chișinău prin intermediul poștei electronice la adresa indicată de feciorul lui Nicolae Buză, fapt ce rezultă din telefonograma efectuată de grefierul Curții de Apel Chișinău și anexată la materialele cauzei. (f.d.205)

La 02 august 2022, Nicolae Buză a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei instanței de apel, emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea. (f.d.208)

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2022, a fost notificată lui Nicolae Buză prin intermediul poștei electronice la 02 noiembrie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei. (f.d.209)

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța

(judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și instituirea unor termeni, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

În conformitate cu art.96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Din dispozițiile art. 97 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, rezultă că, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Iar, reieșind din prevederile art.109 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, un înscris poate fi notificat prin poștă cu scrisoare recomandată cu aviz de recepție. Pentru probarea notificării este suficient avizul de recepție.

Iar, pornind de la prevederile art.110¹ alin. (1) din Codul administrativ, Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa

poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.

Iar, în corespundere cu art. 18 din Legea nr. 284-XV din 22 iulie 2004, privind comerțul electronic, comunicarea electronică după puterea juridică și puterea doveditoare se echivalează cu informația în formă scrisă. În cazul în care legea prevede ca informația să fie prezentată în scris, această cerință se consideră executabilă prin comunicarea electronică, cu condiția că informația ce se conține în ea este accesibilă pentru utilizare repetată. Comunicarea electronică nu poate fi lipsită de putere juridică sau de putere doveditoare numai din motivul că este întocmită în formă electronică. Responsabilitatea pentru conținutul comunicării electronice o poartă persoana care a întocmit comunicarea electronică, dacă contractul sau legea nu prevede altfel. Modul de acces la informația ce se conține în comunicarea electronică și de protecție a acesteia se stabilește prin lege.

Articolul 21 alin.(1) aceeași Lege, prevede că comunicarea electronică se consideră comunicare a alcătuitorului, dacă a fost expediată nemijlocit de alcătuitor; de persoana autorizată să acționeze în numele alcătuitorului comunicării electronice, inclusiv de intermediarul în comerțul electronic; prin sistemul informațional al alcătuitorului sau, în numele lui, printr-un sistem ce funcționează în regim automat.

Sub acest, aspect, instanța de recurs precizează că art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează modalitate de comunicare a actelor judecătorești prin mijloace electronice. Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul judecătorec. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

Prin urmare, luând în considerare lipsa acestor mențiuni, extrasul atașat la materialele cauzei de către reprezentantul instanței de apel demonstrează incontestabil că decizia motivată din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată lui Nicolae Buză cu data de 02 noiembrie 2022, prin intermediul poștei electronice și se încadrează în rigorile art. 96 alin. (1) din Codul administrativ.

Distinct se reține că, decizia din 13 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe Portalul Național al Instanțelor: www.instante.justice.md, la data de 21 octombrie 2022.

În această conjunctură, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul motivat nu a fost prezentat de

Nicolae Buză, așa cum prevede art.245 alin.(2) din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, ceea ce în conformitate cu art.246 alin.(2), lit.e) din Codul administrativ, constituie temei de a declara recursul inadmisibil.

Subsecvent, instanța de recurs stabilește că termenul de depunere a motivării recursului a început a curge la data de 03 noiembrie 2022, ziua imediat următoare datei recepționării copiei deciziei motivate de către recurent (f.d.209), și a expirat la data de 03 decembrie 2022 (zi de sâmbătă), astfel ultima zi de depunerea a apelului motivat fiind ziua de 05 decembrie 2022, inclusiv (zi de luni).

Cu toate acestea, în pofida obligațiilor sale procesuale, recurentul Nicolae Buză nu a depus motivarea recursului, motiv pentru care survin consecințele art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, când motivarea recursului nu a fost depusă.

Sub aspectul dat completul notează că, recursul depus împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Respectiv, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură să facă vizibile ilegalitatea deciziei contestate.

Așadar, recurentul Nicolae Buză nu s-a conformat prevederilor legale și a formulat o simplă cerere de recurs nemotivată, fără a evidenția motivele ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la manifestarea dezacordului față de soluția pronunțată în apel. Această circumstanță face imposibilă exercitarea controlului judiciar de către instanța investită cu soluționarea căii de atac.

Mai cu seamă că în cererea de recurs nemotivată, însăși Nicolae Buză a evidențiat că motivarea recursului va fi prezentată după recepționarea deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău.

Conform art.24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

În conformitate cu art.36 alin.(2) din Codul administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv și indiferent al recurentului Nicolae Buză, care trebuiau să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună credință de drepturile și obligațiile sale procedurale. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice

garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că art.6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Bacev vs fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei; Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Cu privire la acest aspect Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat în jurisprudența sa că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Or, aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. România, cauza Marckx v. Belgia).

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

În atare circumstanțe, declararea recursului depus de Nicolae Buză, ca fiind inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar leza principiul securității raporturilor juridice. Or, certitudinea legală impusă regulilor de procedură civilă și contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează atât drepturile recurenților, cât și ale intimaților, astfel încât instanța de judecată nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură civilă în vederea exonerării recurentului de

sanctiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Nicolae Buză ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art.230, 245, 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Nicolae Buză, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru